

Rättsfallssamlingen

Mål C-565/12

**LCL Le Crédit Lyonnais SA
mot
Fesih Kalhan**

(begäran om förhandsavgörande från Tribunal d'instance d'Orléans)

”Konsumentskydd — Konsumentkreditavtal — Direktiv 2008/48/EG — Artiklarna 8 och 23 — Skyldighet för kreditgivaren att innan avtalet ingås bedöma konsumentens kreditvärdighet — Nationell bestämmelse som föreskriver sökning i databas — Förlust av rätt till avtalad ränta vid åsidosättande av denna skyldighet — Effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner”

Sammanfattning – Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 27 mars 2014

1. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser — Frågor som uppenbart saknar relevans och hypotetiska frågor som ställts i ett sammanhang som inte medger ett användbart svar — Frågor som saknar samband med saken i det nationella målet*

(Artikel 267 FEUF)

2. *Institutionernas rättsakter — Direktiv — Medlemsstaternas genomförande — Behovet av att säkerställa direktivens effektiva verkan — Nationella domstolars skyldigheter — Krav på konform tolkning*

(Artikel 288 tredje stycket FEUF; Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48)

3. *Konsumentskydd — Konsumentkreditavtal — Direktiv 2008/48 — Kreditgivarens skyldighet att kontrollera konsumentens kreditvärdighet — Kreditgivarens åsidosättande av denna skyldighet — Nationella sanktionsbestämmelser — Förlorad rätt till avtalad ränta — Fortsatt rätt till lagstadgad ränta — Otillåtet — Villkor — De belopp som kreditgivaren kan utkräva om sanktionen med förlorad avtalad ränta tillämpas är inte avsevärt lägre än vad denne kunnat utkräva om kontrollskyldigheten hade iakttagits — Den nationella domstolens bedömning*

(Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48, artikel 23)

1. Se domen.

(se punkterna 37 och 38)

2. Se domen.

(se punkt 54)

3. Artikel 23 i direktiv 2008/48 om konsumentkreditavtal ska tolkas så, att den hindrar att nationell rätt, som sanktion för en kreditgivare som underlåter att innan avtal ingås bedöma konsumentens kreditvärdighet genom sökning i en relevant databas, fråntar kreditgivaren dennes rätt till avtalad ränta, samtidigt som denne däremot har rätt till lagstadgad ränta – utkrävbar från det att det meddelas ett rättsligt avgörande som förpliktar konsumenten att betala resterande belopp – en ränta som dessutom höjs med fem procentenheter om denne inte har betalat sin skuld inom två månader från det att avgörandet meddelades. Detta gäller då den nationella domstolen i ett fall där kapitalbeloppet kan utkrävas omedelbart vid utebliven betalning från konsumentens sida konstaterar att de belopp som kreditgivaren kan utkräva om sanktionen med förlorad ränta tillämpas inte är avsevärt lägre än vad denne kunnat utkräva om skyldigheten att kontrollera konsumentens kreditvärdighet hade iakttagits.

(se punkt 55 samt domslutet)